

O S T A T K E

=====

2. obraz

Úvod.

Tónek: Málko!

Málka: Tónko, co za mné pořát chodiš? Co si bodó ledi meslet.

Tó: Málko, já još tě to mosim říct. Lébiš se mi a já bech si tě chtěl vzít.

Mk: Prosimtě, kolekati još tos říkal?

Tò: Te se první. Deř mně přece znáš, že se s žádnó děvčecó netáhám.

Mk: A neveprovázels před tédněm od nás z přástek Bětke?

Tò: To sem mosel. Šle sme jedné cestó a nenechám je jít samo.

Mk: Máš decky na všecko sto vémlov.

Tó: Málko, přece viš, že sem bel decky o vás na přástkách první.

Mk: Téms mně dal leda do řeči. Vekládaji o tem v celé dědině, že pré se bodem po žních brat.

Tò: To só cavike a nemohlo be to bet?

Mk: Tónko, co to povídáš, još rač pude! Stejime toť sami d dva, muže nás ledakdo vidět. Mňé se dobře! /odejde/

Tó: Málko, dnes na ostatkách tanceje jenom s tebé, před celé dědinó! Ať všeci vidijó, že još sem si vebal děvčecó. /Zpívá/

Máš, máš, má panenke, černy oče máš.

Černy oče jako trnka,
bode s tebe hospodeňka,
za mně hospodář.

Málka za scénou zpívá:

Mám, mám, můj holúbko, černý oče mám.
Černý oče jako trnka, bude ze mně hospodeňka,
z tebe hospodář.

Tó: Málko! /odběhne/

2.

Rej maškar

Za scénou zpívá sbor:

Aló marš, aló marš, maškare još dó.
Ostatke dnes slavime, až do rána tančime,
aló marš, aló marš, maškare još dó!

Na scéně rej maškar.

P r o m ě n a

/rozhrne se zadní opona, kde zasedání obecního výboru/

Zasedání obecního výboru

Rechtář: A teš vás všecke vice do dnešni obecni hromade.
/vstane/ Máme dnes projednat toto žádost, keré nám
k posózení a rozhodnóti dala chasa. Přečti, Ignáco,
co nám pšó. Já mám dnes v očich meške. Já čist nemužo.
/sedne/

Ignác: /vezme žádost, chvíli prohlíží/ Viš rechtáře, já
dnes take nemužo s místa. Nejak se mi to mihá.
Na sósede, čti te.

Sósed: Dé mně pokuj se čtenim.

I. Ignác: /vstane/ Já navrhoje, ať se to nečte a ať nám
rechtář řekne o co se jedná a bude po ftákách.

Ostatní: To se vi - To je řečí - Baž.

Rechtář: Kdo teda sóhlasi, abe se to nečtle?

Všichni: No všeci. To behme se zdrževale /zvednou ruce
na souhlas.

/Následující upraveno podle řed. Fr. Novotného/

Rechtář: /vstane/ Teda vám zkrátka řekno, o co se jedná. Chasa chce držet ostatke, toš máme rozhot odčlat ešle jim to povolime, nebo ne.

II. Tak teda ostatke chcó? To mosáme rozvážet.

III. Já neslim, rechtáře, abehme to chasa nepovolele. Stanó se všelějaky připadnosti, zpatke, ožralstvo a bitke. Proto bude, mesli, nélepši, deš jim to nepovolime.

/polovina konšelů mrčením a kýváním hlavy přitakává/

IV. /vstane/ Já zas neslim, rechtáře a sósedi, abehme to chasa povolele. Deš só to stary pořádke a zveke a te si nedá chasa vzit. Vzpomeňte si jak me sme se decky na ostatke těšele a jak be nás mrzelo, debe nám to staři nebele povolele. Starých zvyku si mosime vážet.

/polovina konšelů přitakává/

Rechtář: Tak budeme hlasovat. Kde je pro to, abehme chasa ostatke povolele, ať stópane. /polovina vstane/ Deš teda je to nerozhodny, tak já v tem odčlám rozhod, jak váš rechtář. Ať teda chasa ostatke drži. Te strážniko, zavolé stárka a mládka ať jim to ohlásime.

Strážnik: /odejde pro chasu/

2.

Strážnik: /za scénou/ Te stárke a mládke, máš jit k rechtárovi a obecni hromadě, abe vám oznámila rozhod o ostatkách.

Chasa: Jak to stróče dopadle? /Chasa - dívky, hoši jdeu n a scénu. První stárek a mládek, postaví se před hromadou a smeknou. Poslední Tónek a Málka- zamilovaně se baví/

Rechtář: /vstane/ Tak milá chaso, já a obecni hromada po dlhym sem tam evažováním sme se rozhodle, že vám teda te ostatke povolojeme. Ešle pak vite, ce na sebe berete. Já a slavné véber náš vám na tře dni povolojeme všecke pořádke o nás v obce. Trófáte si te zastat?

Stárek a Mládek: Ó ja. Šak vime jaky pořádke na sebe bereme.

Rechtář: Deš teda vite, a přejimate všecke pořádke na sebe tež běžte a spravte si právo. Přendite s něm sem.

/chasa přijímá meč, odejde k ostatním, tam meč ofáboruje a vrátí se pře hromadu i s ferulou/

Rechtář: /vezme ozdobné právo/ Toto je naše vznešeny hanácky právo. Eště me nikdá hanba odělaná nebela. A já dófám, že ani ve naše slavný hanácky právo nepoškrvnite nejaké hanbó. Předávám vám ho. Já a všeci sósedi vzdáváme se zatím na tře dni všeckyho našeho práva a óřado. Sláva hanáckymo právo!

Všichni: Sláva! /hudba hraje tuš. Stárek a Mládek přenesou právo k jinému stolu. Tam ho umístí/

Stárek: Stréci, tetke, chaso! Prohlašoje ostatke za zahájeny. Ve ozbrojená chaso, děláte všode pořádke, ač máme čest a ohválo.

Všichni: Sláva hanáckymo právo a ostatkum! /Chasa udělá kolo a tanec/

Tance: Kočka, Šátečkový,

3.

Policajt přivádí provinilce před právo: Tehote ptáka sme chetle, dež chtěl našemo rechtářovi vepit pivo.

/strhne přivedenému čepici/

Stárek: Kde ses narodil?

Předvedený: Nevim

Kde to belo?

Nevim

Ne a odkát se?

Nevim

Máš eště rodiče?

Nevim

Z keryho se města?

Nevim

Jakyho řemesla?

Punčochář.

Aha, to bude mněspiš z Prostějova. Lebo névéš z Konice. Napřet me jich spravedlevě veplat 10 a pak ho v prázné chvílce pošlem šupem. P o véplatě strč ho do šalabe, abe nezdrhl.

/následuje výplata na lavici. Stárek vyplácí, chasa zpívá:

Jedna, dvě, bijé mně. Bijé, bijé má panenke pro tebe/

Stárek: /po výplatě/ No, neviš člověče boži co se patří?

Napřet poděkuj slavnymo právo za trest a pak do šalabe!

Předvedený: Toš děkojo, že sem dostal spravedlevě na gatě.

/odvedou ho/

Chasa: / na jedné straně dívky, na druhé hoši. Dívky zpívají:

Co se to červená na tó dědinó,
je-lě to tam kvítí, já tam poběhno,
A to není kvítí, to je muj miló,
proto se červená, že je opřimné.

Druhou sloku zpívají hoši:

Co se to červená nad tó dědinó,
je-le to tam ruže, já jo ostrimo.
A to není ruže, je to má milá,
proto se červená, že je opřimná.

/hoši jdou k dívkám, každý si jednu vezme a tančí.

Při tanci zpívají:

Šla hanačka do háječka do zelenyho,
potkala tam meslevečka černookyho.

Mesleveček mládeneček v hájo zavirá,
hanačka se bílém šátkem očka otirá.

4.

/ozbrojená chaza přivádí před stárka Tónka/

Strážník: Slavnó sóde, tento chetrák okradl Málce srce.

Pro te krádež vede ho sem.

Stárek: Tete je teze těžké pád. Nosim se podivaŕdo zákenu,
co teme naše hanácky paragrafe říkají.

/rozevře knihu a hledá/ Aha, teť je to! /vstane/

Ten, kde pro sebe okradne nópěkněši kvítke z naše
zahrádke, ten mosi zaplatit 10 delaru do chodé kase.

Ešle be nesóhlasel, dostane 50 ran na gatě, strčí se
na dvě hodine do šalabe a pak se pošle s haňbó dom.

Tak to stojí v paragrafe 4, drohé odstavec. Proti
temote odsózení nedá se nikde lekurovat. Tak se rozhodni!
Chceš pláit ve zlatě, nebo dostat na gatě?

Tónek: Tak já rač zaplatim, abe se Málka nesmála. A srce její
si nechám! /sází zař zalťáky na stál/

5.

Strážník: / vede třetího - ogřamu/ Tento ogřama začal
z našem kovářem rvačko. Tak ho sem vede k slavnymo
právo.

Stárek: Co se zač?

Ogřama: To nemůže vědět.

Stárek: Šak te rozumíš co se tě ptám!

Ogřama: Ale nevim.

Stárek: A odkát?

Ogřama: Ale ze Lhote.

Stárek: Daš tolar pro chody, lebo dostaneš 10 ran na gatě a pak tě hneť pošlem k vám po šnáře.

Ogřama: To neni spravedlivy, Deť sem vlastně nic neprovedl. Tech pár facek, to přece nic není.

Stárek: /listuje v knize/ Toť to je, Kde se v ceši obce rve, zaplati némiň tolar ve zlatě, lebo dostane 10 ran na gatě a pak se pošle dom po šnáře. Je to paragraf 16, třeti octavec. Odvolání z tehe není.

Ogřama: Deť to teda mosi bet, zaplatim a dem dom. /zaplatí/

Stárek: A te strážniko, vem si selnyho chlapa na pomoc, ať ho odvedete.

Strážník: Boťte bez starosti! Ani šable si nevezme.

Mně stači na něhe tento dřevěný kolék. /odejdou/

Chasa: /řadí se k tanci/

Tance: Tovačovský zámek

O Čelčec

Koníček

6.

/po tanci se vrátí strážník celý potrháný, provinilce vedou dva sousedé/

Stárek: /vstane/ Co se stalo?

Strážník: Všecko šlo, slavy právo, v nélepším. Jenomže tento ogřama lajdal se tak pomalo, že behme nebele přešle na hranice nešé obce ani do sědnyho dňa. Tak sem ho té hulko pobiznel. Jářko, hóbé se, ať dondem. On zamrčel a pevidá: " Neštáre do mně, abe tě te nemrzelo." Ve mně se zbóřela óředni kriv, vezme čagan a čáh ho! Te ste měle vidět! Skečel na mně jak křeček, sňti cheti mně pod krk, hulko mně vedral a bác, bác, bela hneť na dva kose. Nebet točka strécu, tak be mě, vševák, ochrtěsel.

Stárek: Ne včel vizeš, že sem měl pravdu, deš sem tě napomí-
nal, abe sis vzal někoho sehnějšího na pomoc než se
te. Ale tvá furie te nechtěla. Včel te s tebou tak
dopadlo.

Strážník: Zaplať Pán Buh, že sem si nevzal šable. Deš mě bel
s ně přesekl jak chrósta.

Stárek: Abehme bele hotovi- /vstane/ Te šérko, dó mo 20 ran
na gatě a zavře ho, Pak ovizem co z něho.

/výplata ferulou. Chasa při výplatě zpívá/:

Jedna, dvě bijé mě

bijé, bijé, má panenke pro tebe.

Kecórek: A včel, stráci, tetke, chasě, všeci do koia a veselo
až do rána!

Tanec: Šia hanačka
